

**A Miniszteri Bizottság a tagállamokhoz intézett
CM/Rec(2009)7 sz. ajánlása
a nemzeti filmpolitikákról és a kulturális kifejezések sokszínűségéről**

*(Elfogadta a Miniszteri Bizottság a miniszterhelyettesek
2009. szeptember 23-i 1066. ülésén)*

A Miniszteri Bizottság az Európa Tanács Alapokmánya 15. cikke b) pontjának alkalmazásában,

arra való tekintettel, hogy az Európa Tanács célja, hogy biztosítsa tagjai teljesebb egységét, különösen azért, hogy védje és támogassa a közös öröksüket jelentő eszméket és elveket;

mege erősítve az önkifejezés szabadságának, valamint a sokszínűség védelmének, mint közös európai eszményeknek az alapvető fontosságát;

tekintettel az Európai Filmkoprodukciós Egyezményre (Európai szerződések sorozat, 147. szám) és az „Eurimages”, az igényes filmművészeti és audiovizuális alkotások koprodukcióját és terjesztését szolgáló európai alapnak az európai filmkultúrához való nélkülözhetetlen hozzájárulására;

figyelembe véve az Európa Tanács (97) 4. sz. határozatát az Európai Audiovizuális Megfigyelő Intézet folytatásának megerősítéséről, amely azzal a céllal jött létre, hogy javítsa az audiovizuális ágazaton belüli információátadást, valamint hogy elősegítse a piac jobb megismerését és fokozza az átláthatóságot;

tekintettel a határokon átnyúló televíziózásról szóló európai egyezményre (Európai szerződések sorozat, 132. szám), amely konkrét intézkedéseket ír elő az európai alkotások közvetítésének biztosítása érdekében;

tekintettel a kulturális kifejezések sokszínűségének védelméről és előmozdításáról szóló UNESCO-egyezményre (Párizs, 2005. október 20.), amely a kulturális sokszínűséget az emberiség meghatározó jellemzőjeként ismeri el, és célja a kulturális kifejezések megalkotásának, előállításának, terjesztésének, elosztásának és élvezetének erősítése;

figyelembe véve az Európa Tanács és az Európai Unió között 2007. május 11-én aláírt egyetértési megállapodást, amely erősítheti az audiovizuális politikákkal kapcsolatos információcserét és együttműködést;

a kulturális kifejezések sokszínűségének védelméről és előmozdításáról szóló UNESCO-egyezmény szellemében kiemelve, hogy a film gazdasági és kulturális jellemzőkkel egyaránt rendelkezik, ezért a kulturális értéket hordozó és a kereskedelmi filmek közötti különbségtétel nem lehetséges és nem is kívánatos;

annak tudatában, hogy a film a kulturális és művészi önkifejezés fontos eszköze, valamint központi szerepet játszik az önkifejezés szabadsága, a sokszínűség és a kreativitás, valamint a demokratikus polgárság fenntartásában;

emlékeztetve a Parlamenti Közgyűlésnek „Az európai audiovizuális ágazat előtt álló kihívások” című 1674(2004) sz. ajánlására, amely kimondja, hogy az európai audiovizuális ágazat továbbra is bizonytalan helyzetben van, és hogy az ágazat előtt álló legnagyobb kihívás jelenleg az, hogy az európai alkotások művészi kreativitását és kulturális sokszínűségét valódi európai dimenzióval ötvözze, az általuk képviselt kulturális értékek és a piaci elérés tekintetében;

figyelembe véve az Európa Tanács „Politikák kidolgozása a holnap filmművészete számára” című, 2008. szeptember 11. és 13. között Krakkóban megrendezett fórumának eredményeit;

elismerve, hogy a nemzeti és regionális döntéshozók, illetve a filmszakmai testületek felelősek olyan politikák létrehozásáért, amelyek nem csupán a gyártást, hanem a filmkészítési értéklánc valamennyi szempontját (fejlesztés, gyártás, terjesztés és marketing, vetítés, médiaműveltség és képzés, a közönség

elérése és a filmörökséghez való hozzáférés) magukban foglalják, valamint azért, hogy ezek a politikák a pénzügyi támogatáson kívül a szabályozást, a kutatást és az adatgyűjtés is felöleljék;

megegyeztetve, hogy a film elsősorban azáltal valósítja meg kulturális céljait, különösképpen a kulturális sokszínűség tekintetében, hogy a közönség jól meghatározható szegmenseit tudja megszólítani, valamint azt, hogy a filmpolitikáknak elő kellene segíteniük a filmek közönséghez való eljutását;

annak tudatában, hogy a globalizáció és a piaci fejlemények, a technológiai újítások és a változó nézői magatartás a filmpolitikák folyamatos módosítását kívánják meg annak biztosítása érdekében, hogy utóbbiak továbbra is elérjék a céljukat;

javasolja, hogy a tagállamok kormányai:

a. alkotmányukkal összhangban, valamint nemzeti, regionális és helyi körülményeiknek megfelelően minden rendelkezésükre álló eszközzel törekedjenek arra, hogy filmpolitikájuk kidolgozása tekintetében figyelembe vegyék az ajánlás függelékében megfogalmazott elveket, és végrehajtsák az ott szereplő intézkedéseket;

b. a megfelelő nemzeti csatornákon keresztül hívják fel országuk érintett állami és magánszerveinek figyelmét erre az ajánlásra;

c. az ajánlást követő intézkedések során használják az Európa Tanács kulturális politikával kapcsolatos, már meglévő tájékoztató eszközeit, ideértve a tudástranszfert és a bevált gyakorlatok cseréjét is;

d. erősítsék meg az Európai Filmkoprodukciós Egyezmény pozitív hatását azzal a céllal, hogy az említett eszköz felülvizsgálata révén, annak hosszú távú hatékonysága biztosítása érdekében elősegítsék a filmiparban megvalósuló, nemzetek közötti együttműködést;

e. működjenek együtt az Európa Tanács keretrendszerén belül, illetve, ha erre mód van, a kultúra és elsősorban az audiovizuális alkotások területén közös célokkal és célkitűzésekkel rendelkező más nemzetközi szervezetekkel annak érdekében, hogy:

i. tanulmányozzák a filmpolitikákkal kapcsolatos közös célok és mutatók, valamint közös értékelési és teljesítménymérési eszközök és iránymutatások kidolgozásának lehetőségét, amelyeket a tagállamok önkéntes alapon alkalmazhatnak;

ii. mérlegeljék a filmpolitikákra vonatkozó legfontosabb elvekről és kérdésekről szóló európai szintű párbeszéd folytatásának lehetőségeit, és ezáltal támogassák az ajánlásban, valamint az Európa Tanácsnak és az Európai Uniónak a filmpolitika, a kreatív ipar és a kulturális sokszínűség területén meglévő egyéb kapcsolódó jogszabályaiban megfogalmazott intézkedések és célkitűzések végrehajtását;

felkéri az Európa Tanács Főtitkárát, hogy az Európai Kulturális Egyezmény (Európai szerződések sorozat, 18. szám) valamennyi olyan részes államának figyelmét hívja fel erre az ajánlásra, amely nem tagja az Európa Tanácsnak.

Melléklet a CM/Rec (2009) 7 ajánláshoz

Háttér

1. Az európai filmalkotások finanszírozásának, gyártásának és hozzáféréseinek körülményei hatalmas változáson mennek keresztül. Míg az új lehetőségek nyilvánvalóak, különösképpen a technológiai haladás és az általa a filmekhez való változatosabb és jobb hozzáférésre gyakorolt potenciális hatás eredményeképpen, az irányadó üzleti modellek legtöbbje idejétmúlt, és az európai filmalkotások azért küzdenek, hogy világszerte az őket megillető mértékben képviseltethessék magukat a mozivászonon.

2. Jóllehet régóta egyetértés van abban a tekintetben, hogy az erős európai filmgyártás gazdasági és kulturális szempontból is komoly jelentőséggel bír, egyértelmű, hogy egy ilyen filmgyártás csak akkor

tartható fenn és erősíthető tovább, ha minden szinten fokozott hangsúlyt kap a filmpolitikák hatékonysága és eredményessége, valamint az erőforrások felhasználásának optimalizálása.

3. Az érintett európai szervezetek és vitafórumok lehetőséget teremtenek a nemzeti filmpolitikák közötti szinergiák elősegítésére, valamint biztosítják a folyamatos tanulás és a bevált gyakorlatok cseréjének keretét.

4. A nemzeti filmpolitikák piaci és technológiai változásokat figyelembe vevő felülvizsgálata nélkülözhetetlen a megfelelőbb politikai döntések meghozatalához, amelyek meghatározzák majd, hogy a változások kedvezők lesznek-e az európai film sajátos jellegére és minőségére nézve, és ha igen, milyen mértékben.

Cél

5. A függelék általános iránymutatásokat nyújt a nemzeti filmpolitikák felülvizsgálatához azzal a céllal, hogy a változó audiovizuális környezetben elősegítse azok fejlődését és növelje hatékonyságukat. Az alábbi kiemelt fontosságú területeket határozták meg: I) a filmpolitikákkal kapcsolatos átfogó megközelítés kidolgozása; II) a fejlesztés és a filmgyártás kérdéseinek kezelése; III) a koprodukciónak és a közös filmterjesztésre vonatkozó jogszabályi keretek javítása; IV) az európai filmalkotások forgalmazásának és terjesztésének ösztönzése; V) az európai filmművészet és a fiatalok; VI) a digitális technológiák nyújtotta lehetőségek teljes körű kihasználása; valamint VII) átláthatóság és elszámoltathatóság.

I. A filmpolitikákkal kapcsolatos átfogó megközelítés kidolgozása

6. A filmpolitikáknak hangsúlyt kell helyezniük a filmkészítési értéklánc különböző szakaszaira.

7. Az állami filmszakmai szervek feladata, hogy a finanszírozás, a szabályozás és más megfelelő eszközök révén kidolgozza, végrehajtsa és értékelje ezeket a politikákat.

Ajánlott intézkedések

8. Az európai nemzeti és (adott esetben) regionális filmhatóságoknak általánosságban:

- átfogó filmpolitikákat kell kidolgozniuk, amelyek nem csupán a gyártást, hanem a képzést, a fejlesztést, a terjesztést, a promóciót és a hasznosítást, valamint az oktatást és a filmörökség védelmét is magukban foglalják annak érdekében, hogy az európai filmalkotások nagyobb eséllyel juthassanak el a közönséghez. A filmpolitikáknak világos elvekkel és célkitűzésekkel kell rendelkezniük; egyesíteniük kell a folyamatosság elvét és a megfelelő, bizonyítékokon alapuló felülvizsgálati mechanizmusokat; egyértelmű és hatékony szabályokról és eszközökről kell rendelkezniük, amelyek nagy hangsúlyt helyeznek az átláthatóságra és az elszámoltathatóságra;

- biztosítaniuk kell, hogy más politikák és jogszabályok kidolgozásakor, illetve végrehajtásakor kellően figyelembe vegyék a filmpolitikák célkitűzéseit és az audiovizuális alkotások sajátosságait, különösképpen az oktatás, a szellemi tulajdonhoz fűződő jogok, a média, a verseny és a kereskedelem területén. Ennek érdekében regionális, állami és európai szinten egyaránt hatékonyabb koordinációra kell törekedni a fenti szakpolitikákért felelős közhatóságok között;

- ösztönözniük kell a filmpolitikákkal foglalkozó testületeket a közös célok és a bevált gyakorlatok cseréjére, javítására és végrehajtására;

- önkéntes alapon, valamint az együttműködés és a szolidaritás szellemében részt kell venniük olyan nemzetek közötti kezdeményezésekben, amelyeknek célja az európai szinten rendelkezésre álló pénzügyi támogatás lehető leghatékonyabb felhasználása és különösképpen a regionális, nemzeti és európai közfinanszírozás, illetve egyéb támogatási formák felhasználóbarát voltának, hatékonyságának és működési szempontból egymást kiegészítő jellegének erősítése;

- biztosítaniuk kell, hogy az állami forrásokból támogatott filmalkotásokat a filmörökséget kezelő elismert intézmények összegyűjthessék, megőrizhessék, felújíthassák, valamint kulturális és oktatási célokra hozzáférhetővé tehessek. Így például azokat a filmelőállítókat, akik állami támogatást kaptak, meg lehetne kérni, hogy járuljanak hozzá filmalkotásaiknak a filmörökséget kezelő intézmények által kulturális céllal szervezett, díjmentes vetítéséhez.

II. A fejlesztés és a filmgyártás kérdéseinek kezelése

9. Az állami támogatásoknak csökkenteniük kell a filmelőállítók által a filmkészítés során vállalt kockázatokat, és a megfelelő fejlesztési célú támogatás révén lehetőség szerint hatékonyabbá kell tenniük a gyártási célú források felhasználását.

10. A fejlesztési támogatásnak különösképpen ösztönöznie kell az új tehetségek megjelenését és az innovációt.

11. A filmpolitikáknak el kellene ismerniük, ha a filmelőállítók és a terjesztők nagyobb felelősséget vállalnak filmjeik eredményeiért. Éppen ezért a filmelőállítókat és a terjesztőket arra kell ösztönözni, hogy a gyártási folyamat lehető legkorábbi szakaszában közös stratégiákat dolgozzanak ki, aminek köszönhetően hatékonyabban figyelembe lehetne venni a promóciós és terjesztési költségeket, továbbá valószínű terjesztési stratégiákat lehetne létrehozni.

12. A vállalatok növekedésének elősegítése tekintetében a filmpolitikáknak átfogó és szervezett megközelítést kell alkalmazniuk, például azáltal, hogy lehetővé teszik a film-csomagtervek finanszírozását és megkönnyítik a támogatáshoz való hozzáférést.

III. A koprodukcióra és a közös terjesztésre vonatkozó jogszabályi keretek javítása

13. A koprodukció és a közös terjesztés elősegíti a határokon átnyúló művészi és technikai együttműködést, valamint hozzájárul a filmalkotások nemzetek közötti terjesztéséhez. A koprodukciós és a közös terjesztési megállapodások megkötésének ösztönzése, valamint ezek hatékony végrehajtásának biztosítása elengedhetetlen a kulturális sokszínűség filmgyártás révén történő népszerűsítéséhez. A kulturális kifejezések sokszínűségének védelméről és előmozdításáról szóló UNESCO-egyezmény elismeri a koprodukcióknak a sokszínűség megőrzésében játszott szerepét, és arra kéri az Egyezményt aláíró feleket, hogy szorgalmazzák a koprodukciós és közös terjesztési megállapodások megkötését [12. cikk e) pontja].

14. Számos koprodukciós lehetőség kínálkozik Európában, illetve az európai és Európán kívüli filmelőállítók között; a koprodukcióval kapcsolatos európai előírásoknak azonban megfelelően támogatniuk kell a filmalkotások művészi célkitűzéseit, és a lehetőségekhez mérten elő kell mozdítaniuk a filmek határokon átnyúló terjesztését.

15. Az Európai Filmkoprodukciós Egyezmény hozzájárulhat e két célkitűzés megvalósításához. Annak érdekében, hogy az Egyezmény teljes mértékben figyelembe vegye a filmkészítés, a terjesztés és a nézői magatartás változásait, valamint a filmpolitika átfogó célkitűzéseit, szükséges lehet annak felülvizsgálata.

Ajánlott intézkedések

16. A tagállamoknak felül kell vizsgálniuk az Európai Filmkoprodukciós Egyezményt, hogy figyelembe vehessék a piac, a technológia és a koprodukciós gyakorlat terén tapasztalható új fejleményeket.

17. Ezenfelül figyelmet kell fordítaniuk a koprodukciós csomagtervek támogatására is.

18. A koprodukciós alkotások érintett területeken történő terjesztésének lendületet adhat, ha az állami támogatás megítélését egy valószínű terjesztési terv meglététől teszik függővé.

IV. Az európai filmalkotások forgalmazásának és terjesztésének ösztönzése

19. Az európai országokban filmalkotások sokasága készül, ezek közül azonban – a közönséghez való eljutás tekintetében – számos alkotás komoly nehézségekkel találja szemben magát, mivel a jelentős piaci erővel rendelkező szereplők filmjei kiszorítják őket a versenyből. Az európai filmalkotásokban rejlő kulturális sokszínűség lehetősége tehát nem érvényesül teljes körűen.

Ajánlott intézkedések

20. Fenntartva a filmalkotások mozikban történő forgalmazása iránti elkötelezettségüket, az állami politikáknak figyelembe kell venniük, hogy a digitális kort milyen filmnézési szokások jellemzik. Ezenfelül maradéktalanul fel kell karolniuk a műsorszolgáltatók (különösképpen az állami műsorszolgáltatók), a VoD-szolgáltatók és a filmfesztiválok filmterjesztésben játszott szerepét.

21. A nyelvi korlátok a technológiának köszönhetően nagy részben elháríthatók. Ennek megfelelően a filmalkotások feliratozásához és szinkronizálásához nyújtott támogatásoknak, különösen a digitális terjesztésre szánt alkotások esetében, kiemelt fontosságot kell tulajdonítani.

22. A filmpolitikai célok kidolgozásában és végrehajtásában az audiovizuális tartalmak terjesztésében közreműködő valamennyi szolgáltatónak szerepet kell játszania. A szolgáltatóknak a filmpolitikai célokhoz való hozzájárulásként olyan egyértelmű stratégiákat kell megfogalmazniuk és végrehajtaniuk, amelyek nem csupán a gyártás finanszírozásához, hanem a filmalkotások és a filmkultúra népszerűsítéséhez is kapcsolódnak.

23. A tagállamoknak mérlegelniük kell a határokon átnyúló televíziózásról szóló európai egyezményben szereplő kulturális célkitűzések nyomán követése javításának lehetőségét annak érdekében, hogy felmérjék, vajon e célkitűzések kedvezően befolyásolják-e az európai filmalkotások terjesztését.

V. Az európai filmművészet és a fiatalok

24. Különös figyelmet érdemelnek a gyermekeket és a fiatalokat célzó intézkedések: milyen filmeket néznek, hogyan nézik ezeket, és milyen kapcsolatban állnak a filmkultúrával. Az európai film sikerének szempontjából létfontosságú, hogy olyan közönség nőjön fel, amely értékeli az európai filmek sokszínűségét, és aktívan keresi az ilyen alkotásokat. A cél nem a kifejezetten fiatal nézők számára készült filmalkotások támogatása, amely különálló terület, hanem az, hogy a fiatalok kapcsolatba kerüljenek a minőségi filmalkotásokkal, amelyeknek köszönhetően a filmkultúra sokszínűségét és gazdagságát megismerhetik.

25. A fiatal közönség formálása szempontjából alapvető jelentőséggel bír a filmművészeti oktatás. Fontos, hogy a filmművészeti oktatás mind a tananyagon belül, mind pedig az iskolán kívüli tevékenységeken keresztül biztosítva legyen. Az iskolákban a cél az, hogy a fiatalok kapcsolatba kerüljenek a filmalkotásokkal (a film megismerése, ahhoz kapcsolódó vélemények és elemzés). Az iskolán kívül számos célkitűzés megfogalmazható: a filmkészítés gyakorlati szempontjainak népszerűsítése (speciális műhelyek szervezése révén, amelyeknek célja a fiatalok képzése a műsorszervezés, a filmrendezés stb. területén) és a „filmélmény” táplálása (filmvetítések látogatása révén).

Ajánlott intézkedések

26. Az állami filmpolitikáknak aktívan támogatniuk kell a filmgyártást és a filmalkotások terjesztését a fiatalok körében.

27. A filmművészet oktatásának szerepelnie kell az iskolai tantervben, és mind az iskolán belül, mind pedig azon kívül ki kell dolgozni az ilyen oktatással kapcsolatos kezdeményezéseket. A filmművészeti oktatásnak lehetőség szerint magában kell foglalnia a közvetlen filmszínházi élményt.

28. A filmalkotások iskolai felhasználását akadályozó tényezőket ki kell küszöbölni, például megfelelő felszerelés biztosítása és a felhasználáshoz való hozzájutás megkönnyítése vagy különleges díjszabás révén. Az állami támogatásban részesült filmalkotások filmelőállításait a támogatás odaítélésének egyik feltételeként arra lehetne kérni, hogy járuljanak hozzá filmjeik oktatási célú felhasználásához.

29. El kell fogadni és meg kell erősíteni az európai filmalkotások határokon átnyúló, a fiatal közönség számára szánt terjesztését elősegítő eszközöket; ilyen lehet például a gyermek- és ifjúsági korcsoportot célzó VoD-szolgáltatás az oktatási környezeten belül és kívül egyaránt, egy európai filmoktatási hálózat és egy gyermekeknek szóló európai televíziócsatorna.

30. A gyermekfilmek feliratozásához és szinkronizálásához nyújtott állami támogatásoknak kiemelt fontosságot kell tulajdonítani.

VI. A digitális technológiák nyújtotta lehetőségek teljes körű kihasználása

31. A digitális technológiák hatása már most is érezhető az értéklánc egészén, ami a filmkészítés, a filmgyártás, a terjesztés és a filmekhez való hozzáférés új módjait teremti meg, és olyan új lehetőségeket kínál, mint például a jobb minőségű vetítés, a műsorprogram fokozottabb rugalmassága, valamint a filmkatalógusok jóval szélesebb köréhez való közvetlen hozzáférés, amely bárhol és bármikor megvalósulhat.

32. Ezek az előnyök azonban nem a technológia automatikus következményei. A technológia önmagában nem biztosíthatja az európai filmalkotások terjesztését.

33. Pontosabban, számos európai filmszínház számára nagy nehézségeket okoz a digitális technológiára való átállás; ez különösképpen azokat érinti, amelyek csak egy, esetleg néhány vetítőteremmel rendelkeznek.

Ajánlott intézkedések

34. Az Európai Kulturális Egyezmény valamennyi részes államában sürgősen szükség van olyan erőteljes és átgondolt állami politikák kidolgozására, amelyek az értéklánc minden egyes szakaszát érintő digitalizációval foglalkoznak.

35. Az állami politikáknak sürgető jelleggel és proaktív módon számolniuk kell azzal, hogy támogatni kell a digitális filmhez kapcsolódó üzleti modellek kidolgozását, valamint az európai filmművészet új platformjainak és szolgáltatásainak megteremtését.

36. Ezeknek a modelleknek tiszteletben kell tartaniuk az európai filmszínházak, illetve azok műsorainak sokszínűségét és sajátos jellegét, továbbá gondoskodniuk kell arról, hogy a terjesztők megfelelően ellenőrizzék a filmalkotások bemutatására vonatkozó terveket. Biztosítaniuk kell továbbá, hogy az ilyen „digitalizációs folyamatban” részt venni kívánó valamennyi filmszínház összehangolt módon és ésszerű időkereten belül tehesse ezt meg.

37. Fokozni kell a digitális filmművészeti szabványok meghatározásának jelenleg zajló nemzetközi folyamatában való európai részvételt, és gondoskodni kell e szabványok végrehajtásáról.

38. Az állami beavatkozás, ideértve az állami és magánszervezetek között létrejövő partnerségeket is, nélkülözhetetlen ahhoz, hogy megfékezhessük az európai filmalkotások vetítési részesedésének további csökkenését.

39. Az állami politikáknak ezenfelül:

- ösztönzőket kell biztosítaniuk a gyártók és terjesztők számára, hogy éljenek a digitális terjesztés által kínált előnyökkel;
- elő kell segíteniük a filmalkotások digitális formátumban történő, határokon átnyúló terjesztését;
- felül kell vizsgálniuk az ún. „terjesztési időablak” rendszerét annak érdekében, hogy minden formájában kihasználják a digitális terjesztés nyújtotta lehetőségeket;
- szorgalmazniuk kell, hogy a felhasználók jogszerű módon másolják a digitális filmeket, valamint küzdeniük kell a filmalkotások jogosulatlan felhasználása és a szerzői jogok megsértése ellen;
- az Europeana gyűjtemény révén elő kell segíteniük az európai filmörökséghez való hozzáférést.

VII. Átláthatóság és elszámoltathatóság

40. Az átláthatóság és az elszámoltathatóság a politikák hatékony kidolgozásának két kulcsfontosságú eleme. Az átláthatóság jelenlegi szintje nem tekinthető elégségesnek: például a DVD-n, televízióban vagy az új lekérhető-szolgáltatásokon keresztül történő filmterjesztéssel, illetve az európai filmalkotások nemzetközi piaci jelenlétével kapcsolatos alapvető adatok túlságosan korlátozottak, vagy egyáltalán nem állnak rendelkezésre.

41. A kulturális és gazdasági teljesítmény, valamint az elért eredmények értékelése teremt alapot a filmpolitikák értékének szemléltetéséhez és azok további javításához.

42. Az átfogó, megbízható és naprakész ágazati adatok továbbá hozzájárulnak a magánberuházások és a bankok ágazati részvétele szempontjából kedvezőbb környezet kialakulásához.

Ajánlott intézkedések

43. Mind az állami támogatások nyújtói, mind pedig azok címzettjei kötelesek biztosítani, hogy rendelkezésre álljanak azok az információk, amelyek lehetővé teszik a megfelelő értékelést, a szerzői jogok tulajdonosainak méltányos díjazását és az állami kölcsönök visszafizetését.

44. A különböző érdekeltek közötti egyre kiélezettebb verseny összefüggésében az adatok önkéntes nyilvánosságra hozatala a jelek szerint nem biztosítja kielégítő módon az átláthatóságot. Ennek megfelelően a „fair play”, valamint az adatok pontosságának, elérhetőségének és közzétételének biztosítása érdekében szabályozási beavatkozásra lehet szükség, amely ugyanakkor az egyes vállalatok bizalmas kezeléshez való jogának tiszteletben tartásáról is gondoskodna.

45. A filmpolitikákért felelős állami hatóságok számára engedélyezni kell a filmgyártáshoz, filmterjesztéshez és hasznosításhoz kapcsolódó valamennyi adat gyűjtését, feldolgozását és nyilvánosságra hozatalát, valamint megfelelő forrásokat kell biztosítani számukra ahhoz, hogy feladatukat átgondolt módszer alapján tudják elvégezni, az Európai Audiovizuális Megfigyelő Intézet és az Európai Filmügynökség Kutatási Hálózatának javaslatával összhangban.

46. A kormányoknak meg kell erősíteniük az Európai Audiovizuális Megfigyelő Intézet helyzetét, valamint lehetővé kell tenniük az intézmény számára, hogy felnőhessen az audiovizuális piac új kihívásai és a technológiai változások jelentette feladathoz.